

Kenscoff, lente 2001.

Beste Mensen,

Allereerst hartelijk bedankt voor uw hulp. Daardoor is het voor ons mogelijk om de kinderen te helpen. Het gaat goed met de school en de kinderen. Maar wij hebben wel een erg moeilijke tijd achter de rug en ingrijpende beslissingen genomen.

Haïti is een land met veel tegenstrijdigheden. Aan de ene kant de lieve mensen en het mooie landschap, aan de andere kant armoede, honger, analfabetisme (80%), werkloosheid (80%), corruptie, geweld en een "democratische" dictatuur. Overal ligt afval, de straten zitten vol gaten.

De Haïtianen hebben werkelijk een moeilijk bestaan. Het moet erg moeilijk voor hen zijn om een menswaardig bestaan te leiden. Voor de meeste is het lijden.

Het maakt ons vrijwilligers vaak verdrietig, het lijkt zo uitzichtloos. Toch maakt het ons ook gelukkig dat wij de kinderen zo veel liefde, warmte, aandacht, voeding, scholing, kleding, onderdak en verzorging kunnen geven. Wij geven hen een kans, hun recht!

Elk kind heeft recht op voeding, kleding, onderdak en onderwijs.

De ingrijpende verandering is dat de 11 kinderen, die bij mij woonden terug zijn gegaan naar hun familie. Na bijna twee jaar werd het mij te zwaar om het personeel elke dag weer te zeggen wat zij moesten doen. Ik kwam met mezelf in de problemen, ik kon het niet volhouden.

Wilfrid, de straatjongen van 13 jaar is wees, hij is geplaatst in een gezin met 9 kinderen. Hij heeft het er erg naar zijn zin. Dieumene (10 maanden) en Jerry (5 maanden) zullen voor adoptie naar Nederland gaan. Dieumene's moeder is vanwege een hersenbeschadiging, opgelopen tijdens de bevalling, niet in staat om voor te zorgen. Van haar familie kwam de vraag om adoptie. Jerry is wees, een tante kwam om adoptie vragen. In het adoptiehuis was in februari plaats voor hen.

Alle kinderen krijgen hulp in de vorm van kleding, voeding, financiële ondersteuning, naar school gaan of dat wat voor hen nodig is en naar omstandigheden gegeven kan worden.

Naast de school en het begeleiden van de kinderen die nu thuis wonen, helpen wij ook individuele gevallen. Enkele peuters krijgen elke week een blikje rijst, melkpoeder en bonen. Marie-Therese, een prematuurtje hebben wij laten opnemen in het ziekenhuis. Zij maakt het nu goed. Haar moeder Madeleine (46 jaar) was in februari in het ziekenhuis met hart klachten, opgezette benen en ernstige bloedarmoede. Marie-Therese is haar 7de kind.

Wij proberen de mensen voor te lichten over geboorteregeling. Als mensen bereid zijn betalen wij de prikpil of sterilisatie.

Dit jaar komen er weer enkele vrijwilligers mij helpen. Daar ben ik erg blij mee. Een onderwijzer is nog erg welkom. Van een Amerikaanse firma krijgen wij maandelijks rijst, bonen en suiker.

Met deze en uw hulp kunnen wij ons werk doen!

Bij voorbaat heel hartelijk bedankt, ook namens de kinderen op school die nu naast hun warme maaltijd ook een ontbijt krijgen.

Met vriendelijke groet van Sanne, Tessa en Marijke Zaalberg.

Februari 2001

Beste mensen,

Zoals u misschien nog weet van de vorige nieuwsbrief, geven wij sinds begin november les in de school. In het begin was het erg moeilijk. Het onderwijsniveau van Marianne liet erg te wensen over. We merkten dat zij eigenlijk was "opgeleid" voor kleuterjuf terwijl zij nu kinderen had van een veel hoger niveau. Zij had moeite om de grote kinderen in toom te houden en hen de juiste leerstof aan te bieden. Vanaf het begin zijn wij bezig geweest om na schooltijd het een en ander bij te spijkeren wat betreft didactiek en montessorimateriaal. Dit bleek een zware dobber. Marianne had de algehele leiding en wij werkten individueel met kinderen.

In de afgelopen drie maanden hebben de kinderen grote vorderingen geboekt. Neem bijvoorbeeld Sandro, toen wij hier kwamen, kon hij nog geen 5 van een L onderscheiden, nu maakt hij sommetjes tot en met 40 en leest hij simpele woordjes. Sommige oudere kinderen die simpele sommen konden maken, kunnen nu al verschillende tafels uit het hoofd. Dit hadden wij nooit voor mogelijk gehouden. Het werken met deze arme kinderen laat ons zien dat de ondervoeding veel invloed heeft op de concentratie, het kunnen opnemen van de leerstof en inzicht hebben in systemen.

Omdat Marianne moeite had met de grote jongens, hebben wij gezorgd dat zij nu naar een andere school gaan met leeftijdsgenoten.

Sinds twee weken hebben wij er een nieuwe leerkracht bij, Pedro. Hij heeft gestudeerd voor onderwijzer en geeft les op de Haïtiaanse manier. Heel klassikaal. Voor ons eerst even slikken maar in Haïti is er geen montessori opleiding voor kinderen boven vier jaar. Daarom neemt Pedro de grotere kinderen voor zijn rekening en Marianne de kleintjes. Met twee leerkrachten hebben wij ruimte voor meer kinderen.

Terugkijkend op deze maanden kunnen wij zeggen dat wij veel hebben geleerd wat betreft geduld bewaren, omgaan met leerproblemen, hyperactieve kinderen en het begeleiden van leerkrachten. We hebben het gevoel dat wij trots kunnen zijn. Wij hebben nog een maand te gaan en hopen dat Pedro en Marianne tegen die tijd geheel zelfstandig kunnen draaien.

Groetjes Sanne en Tessa.

Ps. Zaterdagmiddag **19 mei** wordt door Marijke in de Spinsteen in Orvelte **een lezing** (met dia's?) over het werk in Haïti gegeven. Aanvang om 2 uur! U bent van harte welkom!
De Spinsteen, Melkwegje 1, 9441 PH Orvelte. Tel 06 29 00 44 33.

Postadres: "Stichting Naar School in Haïti",
C/o Lynx Air, P.o.box 407139,
Fort Lauderdale, Florida 33340, USA.

Emailadres: marijkezaalberg@hotmail.com

Rabobank Westerbork: 3694 66 500 tav. "Stichting Naar School in Haïti".
De stichting "Stichting Naar School in Haïti" is opgericht op 29 december 1998
en ingeschreven bij de KvK. te Meppel onder nummer 04 05 76 45.